

برکناری شهردار به علت بازنشستگی قانونی نیست

در نشست بررسی قانون منع به کارگیری بازنشستگان مطرح شد...

رضا شیران خراسانی، نماینده مشهد در مجلس:

محمد رضا ویژه عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبائی:

علی دشتی، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد، تغییر پیاپی شهرداران به مصلحت نیست، اما همه دستگاه‌های اجرایی اعم از وزارتخانه‌ها، موسسات دولتی، موسسات در حکم دولتی و شرکت‌های دولتی و غیر دولتی هم از این قانون مستثنی نیستند.

مشق مهر بانی

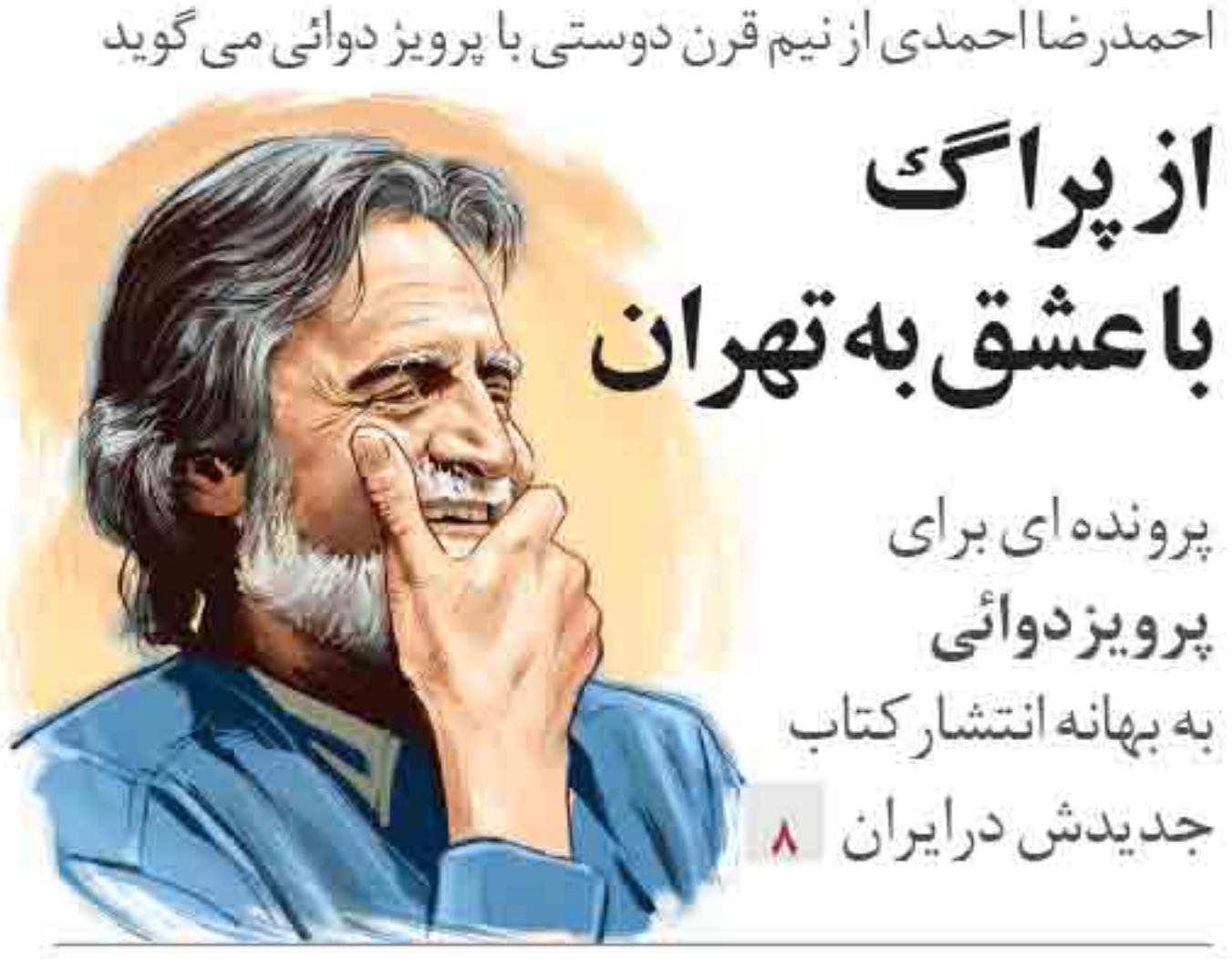
گزارش همشهری از رونق پویش‌های مردمی برای تامین لوازم التحریر دانش آموزان کم‌بضاعت

سوگ ایران در بدرقه شهدای ترور

۲

رهبان معظم انقلاب در دیدار جمعی از مدال آوران ایران در بازی‌های آسیایی: گوشمالی سختی به عوامل بزدل حادثه تلخ اهواز خواهیم داد

از پراگ با عشق به تهران

پرونده ای برای پرویز دوائی به بهانه انتشار کتاب جدیدش در ایران

گفت‌وگو با رضاهاکان تکین، سفیر ترکیه در ایران درباره اوضاع سوریه، شرایط داخلی ترکیه و رابطه با ایران

سقوط لیر، پیام از خارج به ترکیه بود

- آمریکا فقط ایران و ترکیه و روسیه را تحریم نمی کند بلکه نزدیکترین متحدانش و چین و کانادا را هم تحریم می کند
- ترکیه اقتصاد باز و فعالی در دنیا دارد و سرمایه‌گذاران ما می توانند به ایران وارد شوند
- باید روابط تجاری ساده بین ایران و ترکیه را فراتر ببریم
- از عضویت در اتحادیه اروپا منصرف نمی شویم

یادداشت

فریدون صدیقی، روزنامه‌نگار

فراتر از زندگی مثل همینگوی، مارلو، مارکز و شاملو

اهمیت زنده بودن رسانه‌ها به زندگی کردن پویای آنان است و عظمت آنان به فراتر رفتن از خود زندگی است؛ این را همینگوی، مارلو، مارکز و آقای شاملو هم می دانند. این را از خلال نوشته و نوشته‌های آنان - سفیدخوانی‌ها - در گفت‌وگو، گزارش، تحلیل، خبر و تصویر هم می توان یافت و با باید یافت و به همین دلیل است که روزنامه‌نگاران به جز آنچه گفتیم شون تا رسانه نامیده شوند؛ هر چند که ژورنالیسم ادبیات خاص خود را می سازد و به همین خاطر هم اغلب از سوی ادبا متهم به تخریب زبان پاک و غنی هر سرزمینی می شود - که بماند - تا ملل این یادداشت اشاره به وظیفه جدی، جلیل و با وسواس بسیار رسانه‌ها در این روزگار عبوس و تلخ دارد و آن همدلی و همگامی جمعی آنان - اتحاد است تا بتوان مشکلات روزافزا و گاه طاقت‌سوز را مدیریت کرد. وظیفه‌ای ملی که همه رسانه‌ها به نفع تفاوت آرا اما رودررو با واقعیتی عینی به نام وحدت ملی، منافع ملی و مصالح ملی باید بر آن پای فشارند؛ یعنی متولیان جریان‌های سیاسی، اقتصادی کارگزار و با صاحب رسانه بر آن اصرار ورزند - و گر نه همه صدهای خواندنی، دیدنی و شنیدنی فرجامی جز بیماری و میرایی ندارند و متأسفانه باید بگویم بیماری در روزگار صدای بی‌صدای رسانه‌ها ما نه محتمل که حتمی است. تن بیمار، رنجور و درمانده نه تنها قادر به نجات خود که بی‌گمان ناتوان از ایفای رسالت ملی به عنوان رسانه‌های رسمی و عمومی است. نسخه ساده التیام درد و شفای عاجل نه فقط حضور رسانه‌ها که اقبال عمومی در خواندن و دیدن آنهاست. تردید نباید داشت هر گونه راه‌حلی در گرو همکاری و وحدت است؛ یعنی در شرایط اکنون ما، حیات تنها در تمایز و تفاوت و تناقض آرا نیست بلکه در همبستگی ملی است که بتوان با نارسائی‌ها و کاستی‌ها چنگید؛ چنگیدن برای پیروزی و پیروزی برای پیشرفت که امیدوارم نتیجه آن، همبستگی به مفهوم واقعی و حقیقی باشد.

بر این باورم که حالا و اکنون که عرصه بر رسانه‌های رسمی به غایت تنگ است، مسئولان معزز باید واقع‌بین باشند که اولین نشانه واقع‌بینی اطلاع‌رسانی ادامه در به‌نگام رسانه‌ها و تولید خردی است آنان است. باید بدینم که آگاهی صفحه آخر رنجوری علم همواره موجب نقصان در اندیشه و اعتقاد است و می دانیم اندیشه و اعتقاد عاملی درونی و گوهری وجودی برای هر روزنامه‌نگار راستین و اساسا هر انسان حق‌جوست.

دیدگاه

احمد قلعه‌بانی، مدیرعامل اسبق شرکت ملی نفت ایران

کارت سوخت انتخاب بین بد و بدتر

رشد قاچاق سوخت و جست‌وجوی سازو کارهای مقابله با این پدیده، استفاده از کارت هوشمند سوخت را ضروری کرده است. واقعیت آن است که استفاده از زیرساخت کارت هوشمند سوخت در شرایط کنونی بهترین راهکار برای مقابله با افزایش مصرف و قاچاق سوخت است. اگر چه باید اعتراف کنیم این سامانه هیچ گاه نمی تواند به‌طور کامل از قاچاق سوخت جلوگیری کند اما با رصد میزان مصرف خودروها، می تواند دست کم تا ۵۰ درصدی بر کاهش قاچاق بنزین و گازوئیل داشته باشد و از هدرروی منابع ملی جلوگیری کند. در شرایطی که حداکثر مصرف واقعی روزانه بنزین در ایران بین ۹۰ تا ۱۰۰ میلیون لیتر است، تازه‌ترین آمارهای پالایش و پخش از عرضه روزانه ۱۲۰ میلیون لیتر بنزین در سطح کشور حکایت دارد که این خود گواهی بر افزایش حجم قاچاق این فرآورده است. این تحلیل در مورد تولید و مصرف سایر فرآورده‌های نفتی مانند گازوئیل، نفت کوره، مازوت و نظایر آن نیز صدق دارد. به‌نظر می‌رسد با این روند روزانه حداقل ۴۰ میلیون لیتر سوخت به خارج از کشور قاچاق می‌شود. رشد ۳ برابری نرخ ارز و افزایش شکاف قیمتی بین نرخ سوخت در ایران و کشورهای همسایه عملا شرایطی را رقم زده که صرفه اقتصادی قاچاق فرآورده‌های نفتی تا ۳۰۰ درصد افزایش یافته و در مقابل قدرت تحمل ریسک تامین و انتقال سوخت قاچاق برای قاچاقچیان بیشتر شده است. در نتیجه قاچاق سوخت از مسیرهای عجیب مثل تعبیه مخازن زیرزمینی و انتقال از طریق لوله کشی به دریا، نصب باک‌های اضافی در کامیون‌ها، لجن‌ها و شاورهای صیادی را شاهد هستیم. در چنین شرایطی باید هر چه سریع‌تر سامانه کارت هوشمند سوخت را فعال کنیم زیرا احیای کارت سوخت از یک سوزینه فرهنگسازی در حوزه اصلاح الگوی مصرف را فراهم می‌سازد و از سوی دیگر با استفاده از این سامانه می‌توانیم تعرفه‌ها و مالیات‌های تشویقی و تنبیهی را متناسب با میزان مصرف سوخت و آلاندرگی خودروها برای مصرف‌کننده و بر مصرف‌ها لحاظ کنیم. قرار گرفتن در شرایط جنگ اقتصادی ضرورت‌های مصرف‌بینه و مقابله با قاچاق سوخت را دو چندان می‌سازد.

واقعیت آن است که اکنون سود بالای قاچاق سوخت، اتخاذ روش‌های مختلف برای انجام این تخلف را به صرفه ساخته است. اگر چه نمی‌توان تالی فاسد عرضه سوخت در چارچوب سهمیه‌بندی و کارت هوشمند را نادیده گرفت اما می‌توان با مکانیسم‌های کنترلی آثار زاینبار آن را کاهش داد، با وجود این در مقایسه با حجم قاچاق سوخت، احیای کارت هوشمند سوخت منطقی‌تر است زیرا ناگزیر به انتخاب بین بد و بدتر هستیم. هرچند آزادسازی قیمت سوخت راه مناسب‌تری برای مقابله با قاچاق و سایر مفسدات عرضه سوخت تلقی می‌شود اما بسا توجه به شرایط فعلی اقتصاد ایران، افزایش نرخ سود، بر قیمت اغلب کالاها و خدمات اثر گذار است و تبعات اقتصادی و اجتماعی زیادی را به دنبال خواهد داشت. البته اگر قیمت سوخت طی سال‌های گذشته به مرور افزایش یافته و به قیمت تمام‌شده نزدیک شده بود، اکنون می‌توانستیم سوخت را به قیمت تمام‌شده عرضه کنیم. اما آزادسازی یا افزایش قیمت بنزین و گازوئیل در شرایط کنونی اقتصاد ایران آثار روانی زیادی را به دنبال دارد و موجب تشدید انتظارات تورمی خواهد شد. در نتیجه وضع کنونی اقتصاد کشور، اجازه واقعی‌سازی قیمت سوخت برای مقابله با قاچاق و سایر مفسدات ناشی از تفاوت قیمت عرضه آن در بازار، مصرف داخلی و بازارهای کشورهای همسایه را نمی‌دهد و تنها راه منطقی و قابل اجرا احیای سامانه کارت سوخت است.

نگاه

محمد رفیعی، مدرس دانشگاه

مأموریت خطیر روحانی در نیویورک

سفر دکتر روحانی به نیویورک در مقایسه با سفرهای قبلی وی به سازمان ملل، تفاوت‌های بارز و مشخصی دارد و حتی شاید بتوان گفت، این سفر یکی از معدود تحرکات دیپلماتیک ایران به شمار می‌رود که می‌تواند بازتاب‌های پراهمیتی را برای کشور صلح و پایداری در سطوح منطقه و جهان در بر داشته باشد. در واقع شرایطی که موجب سفر رئیس‌جمهوری کشورمان در نیویورک جهت حضور و سخنرانی در مجمع عمومی، اهمیت ویژه‌ای دارد، عمدتاً به بدعهدی آمریکا و خروج یکجانبه آن از توافق برجام و تدارک جنگ فراگیر اقتصادی علیه کشورمان مربوط می‌شود. همچنان که می‌دانیم این حرکت ترامپ در خروج از توافق برجام، اگر چه قابل پیش‌بینی بود اما انعکاس منفی و زیانباری در مجمع جهانی داشته و به تشدید التهابات منطقه‌ای و جهانی منجر شده است. زنجیره اقدامات ترامپ در حوزه‌های دیگر، به جهانبانی آموخت نمی‌توان به وی و سیاست‌های آمریکا اعتماد کرد و بدتر اینکه کاخ سفید اقدامات خود را در حوزه‌های مختلف، تابعی از هزینسه و درآمد کرده و بدین ترتیب نزدیکترین هم‌پیمان خود را به تکاپو و هراس افکنده است. اکنون ترامپ به‌طور مشخص و آشکار، سیاست بی‌سختگیرانه و بی‌سابقه‌ای را علیه کشورمان در پیش گرفته و مجموعه‌ای از تصمیمات عملی شده یا نشده دولت‌های قبلی آمریکا را به اضافه تصمیم‌های جدید در قالب وضع تحریم‌های حاد و کم‌نظیر به منظور اعمال فشار علیه ایران به‌مرحله اجرا درآورده و طرفه اینکه انتظار دارد مسئولان کشورمان مرعوب این تحریم‌ها شده و در پای میز مذاکره که نتیجه آن از قبل از سوی کاخ سفید تعیین شده، حاضر شوند! در چنین شرایطی، سفر روحانی به نیویورک اولاً نشان داد که ایران از سیاست کرسی‌های خالی استقبال نمی‌کند و ثانیاً بنا دارد با استفاده از تریبون‌های عمومی بین‌المللی به یک تهاجم شدید دیپلماتیک علیه آمریکا و سیاست‌های جنگ‌افروزانه آن دست بزند. این امر، فرصت مغتنمی برای رئیس‌جمهوری کشورمان فراهم می‌کند که برای جهانبانی از یکسو مزابی توفیق برجام و پابرجا ماندن آن را تشریح کرده و از سوی دیگر عواقب وخیم فروپاشی این توافق بین‌المللی برای جامعه جهانی را گوشزد کند. بدیهی است ایران از این موضع، هم سازمان ملل را با شرح وظایف جدیدی نسبت به مهار تحرکات جنون‌آمیز ترامپ مواجه ساخته و هم برای همه کشورهای بویژه اروپایی‌ها روشن می‌کند که آمریکا تنها بازیگر تصمیم‌ساز در حوزه برجام نبوده و عواقب عملکرد غیرمحاسبه شده ترامپ فقط دامنگیر ایران نخواهد بود و جامعه جهانی باید در قبال خطرات ناشی از رفتار متهورانه رئیس‌جمهوری آمریکا و لابی‌گری وی، به مسئولیت‌های خود عمل کند. رئیس‌جمهور روحانی به‌جز سخنرانی در مجمع عمومی سازمان ملل که رنگ و بوی تاریخی به خود خواهد گرفت، باید افکار عمومی جامعه آمریکا را مخاطب ساخته و خطر ترامپ برای صلح جهانی را به آنان گوشزد کند؛ از جمله باید به طریقه شایسته و توهین‌آمیز کاخ سفید برای حل بحران فلسطین از طریق امحای صورت مسئله و توزیع فلسطینی‌های آواره در میان کشورهای منطقه و به رسمیت شناخته شدن بیت‌المقدس به‌عنوان پایتخت صهیونیست‌ها اشاره کند و اصرار ترامپ به پایمال شدن حق تاریخی فلسطینی‌ها را که دهه‌ها قطعنامه سازمان ملل آن را تأیید کرده است، محکوم کند. از طرفی، پشتیبانی کاخ سفید از بیماران‌های روزانه مناطق مسکونی در یمین که با سلاح‌های ساخت آمریکا انجام می‌گیرد، باید در حضور هیات‌های سیاسی در مجمع عمومی سازمان ملل به‌عنوان نقطه سباهی در کارنامه ترامپ منعکس شود. بدیهی است که تم اصلی سخنرانی رئیس‌جمهور روحانی در مجمع عمومی باید در حول تهدیدات و خطرات ناشی از عملکرد یکجانبه و غیرقابل‌قبول آمریکا در نقض عهد و پایمال کردن توافق برجام متمرکز شود و از این تریبون جامعه جهانی را به مسئولیت‌های الزام‌آورش در خصوص منع بروز تصادم و التهاب تازه در غرب آسیا که امکان تشری به سایر مناطق را دارد، آگاه سازد. باید برای رئیس‌جمهورمان در این کارزار دیپلماتیک دعا کنیم که پیروزی دیگری را برای کشورمان رقم زند.

آموزشی مسافرت

قصر انگشت ۸۸۶۹۷۰۸۰ صفحه ۸

درخواست شفاف‌سازی درباره تجهیزات فیلترینگ و شنود

سیده حمیده زراآبادی، نماینده مجلس در گفت‌وگو با همشهری از دلایل سوال‌های خود از وزیر ارتباطات گفته است

